

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การกวาดวิชากับการปฏิรูปการศึกษาของไทย

ผู้เขียน

นางสาวอนุสรฯ ศิริมงคล

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ. อรุณี วิริยะจิตรา

ประธานกรรมการ

ผศ. ยาวภา ศังขะศิลป์

กรรมการ

อ. วิเชียร สุนิธรรม

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาคำตอบว่าเหตุใดการเรียนกวาดวิชายังมีความจำเป็นต่อการศึกษาของไทยในยุคปฏิรูปการศึกษา การวิจัยมุ่งจุดประสงค์เพื่อ 1)

ศึกษาสภาพการณ์การเรียนกวาดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในปัจจุบัน 2)

เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อความสำคัญของการเรียนกวาดวิชาภายใต้ระบบการเรียนการสอนในยุคปฏิรูปการศึกษา 3)

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับการเรียนการสอนในโรงเรียนตามระบบการปฏิรูปการศึกษา

กลุ่มประชากรตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ของจังหวัดเชียงใหม่ 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนคาราวีทยาลัย, โรงเรียนปรินส์รอแยลวิทยลัย และโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย ในทุกแผนการเรียน

วิธีการวิจัยประกอบด้วยการศึกษาข้อมูลแบบปฐมภูมิโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์

และข้อมูลทุติยภูมิซึ่งประกอบด้วยการศึกษางานที่เกี่ยวข้อง เช่น บทความ ข่าว และการทำประชาพิจารณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นแบบสถิติเชิงพรรณนา

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดกำลังเรียนกวดวิชาและส่วนมากเลือกเรียนมากกว่าหนึ่งวิชา

กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดตัดสินใจเรียนด้วยตัวเอง ในขณะที่ยังมีส่วนหนึ่งที่ตัดสินใจเรียนเพราะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนและผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นด้วยว่าการเรียนกวดวิชาเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการศึกษาด้วยเหตุผล 2 ประการคือ การกวดวิชาช่วยทบทวนและสรุปบทเรียนที่เรียนมาและช่วยให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น โดยเมื่อเปรียบเทียบกลยุทธ์การสอนของโรงเรียนกวดวิชาและโรงเรียนปกติแล้ว นักเรียนส่วนมากเห็นว่ากลยุทธ์การสอนของโรงเรียนกวดวิชาดีกว่าในโรงเรียนปกติ เพราะสามารถสรุปและอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น

เมื่อสอบถามถึงความพึงพอใจในการเปลี่ยนแปลงแนวทางการเรียนการสอนในยุคปฏิรูปการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในบางเรื่อง เช่น ในเรื่องการสอนแบบยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลาง การทำงานกลุ่มและการทำงานนอกห้องเรียน แต่ผู้เรียนไม่พอใจกับภาระงานที่หนักขึ้นและการต้องศึกษาหาข้อมูลด้วยตนเอง

จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้การกวดวิชายังคงอยู่คู่กับระบบการศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษ

กษาของประเทศไทยคือ

1) ระบบการรับเข้ามหาวิทยาลัยไม่สอดคล้องกับหลักการของการปฏิรูปการศึกษา

2) 3) ครูขาดความเป็นกันเองกับนักเรียนและมีกลยุทธ์การสอนที่ไม่น่าสนใจ

4) พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนไทยยังไม่สอดคล้องกับหลักการของการปฏิรูปการศึกษา

Independent Study Title	Tutoring and Thailand's Education Reform	
Author	Ms. Anusara Sirimongkol	
Degree	Master of Arts (English)	
Independent Study Advisory Committee		
	Assoc. Prof. Arunee Wiriyajitra	Chairperson
	Asst. Prof. Yaowapa Sangkhasilapin	Member
	Lect. Wichian Sunitham	Member

ABSTRACT

This research was conducted aiming to answer the question why tutoring still exists, though the education reform has been implemented. The study was done for three main purposes: 1) to determine the present status of tutoring enrollment among high school students; 2) to determine attitudes of high school students towards the necessities of tutorial enrollment in the era of Thailand's education reform; and 3) to study the satisfaction of high school students with the changes of learning-teaching activities in their own schools in accordance with the National Education Reform.

The respondents in this study were 150 upper secondary school students, both male and female, who studied at three large private schools in Chiang Mai; Prince Royal's College, Dara Academy and Montfort College, with a variety studying programs. Research procedures consisted of the Primary Research, using questionnaires and the technique of interviewing and the Secondary Research, based on the relating articles, news and public opinions. Data analysis procedures were by means of Descriptive Statistics.

vii

The study revealed that almost all of the respondents were taking tutorial courses and they were studying more than one subject. Regarding the reason for taking tutorial classes, the majority made the decision to study by themselves, while a few of them were influenced by others such as friends and parents.

All of them agreed that tutoring was a very necessary means of learning for two reasons given as follows. The first reason was to help them review and summarize their lessons and the other one was to help them get better grades. When comparing the teaching strategies in tutoring centers and those in the respondents' schools, the majority thought those in the tutoring centers were better than those in their own schools. In the respondents' point of view, the most outstanding point of the tutorial classes was to ease and summarize all of the lessons.

Focusing on the satisfaction with the changes of the learning and teaching activities and methodology provided at school, the respondents were partly satisfied. With the student-centered learning method as stated in the national education act, the students enjoyed working with friends and occasionally doing out-of-class activities, but they were fed up with hard work and self-study.

From the result of the study, it was found that the factors making tutoring still exist in the education reform system of Thailand were 1) the admission system does not coincide with the concept of the education reform, 2) teachers are not close to the students and do not have satisfying teaching techniques, and 3) the learning behaviour of Thai students is irrelevant to the Thai education reform.